

РЕШЕНИЕ

№ 1438

гр. Бургас, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, I VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: **ДИАНА ИВ. АСЕНИКОВА**
ЛЕФТЕРОВА

при участието на секретаря **ЕЛЕНА Г. ХРИСТОВА**
като разгледа докладваното от **ДИАНА ИВ. АСЕНИКОВА ЛЕФТЕРОВА**
Гражданско дело № 20222120106013 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на „Топлофикация - Бургас” АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр., представлявано от изпълнителния директор Х.И.И., чрез пълномощника адвокат А., против **Г. Я. В.**, ЕГН ..., и **И. Я. В.** ЕГН, двамата с адрес: гр. за **ПРИЕМАНЕ ЗА УСТАНОВЕНО**, че в полза на ищеца срещу ответниците **СЪЩЕСТВУВАТ** вземания за следните суми, дължими от тях **разделно: 688, 93 лева** – главница за ползвана, но незаплатена топлинна енергия за периода от м. февруари 2020 г. до м. март 2022 г. за битово горещо водоснабдяване, отопление, сградна инсталация и отчет за дялово разпределение; **87, 31 лева** – мораторна лихва за забава за периода от 09.04.2020 г. до 23.05.2022 г., ведно със законна лихва, считано от подаване на заявлението за издаване заповед за изпълнение на 27.05.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК № 1990 от 27.06.2022 г. по ч. гр. д. 3371/2022 г. по описа на Районен съд – Бургас. Претендират се и разноските в заповедното и в исковото производство.

В исковата молба са изложени твърдения, че между страните съществуват договорни отношения за продажба на топлинна енергия в жилище, находящо се на адрес: гр., което е собственост на ответниците по силата на наследствено правоприемство, но те не са заплатили в срок задълженията си по месечни фактури за периода от м. февруари 2020 г. до м. март 2022г. в общ размер от 688, 93 лв., поради което дължат и обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва върху всяко месечно задължение в общ размер от 87, 31 лв., като сумите се дължат от тях разделно съобразно квотите им в съсобствеността – по ½. Отбелязва се, че по фактурата за м. март 2020 г. има отразено частично плащане в размер на 15, 85 лева. Правният си интерес от предявяване на настоящите установителни иски ищецът обосновава с това, че за процесните вземания е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК № 1990 от 27.06.2022 г. по ч. гр. д. 3371/2022 г. по описа на Районен съд –

Бургас, връчена на длъжниците при условията на чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК.

По делото е постъпил писмен отговор от ответниците чрез назначения им по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК особен представител – адвокат Т., който оспорва предявените иски и моли за отхвърлянето им. Намира за недоказани твърденията на ищеца, че ответниците са потребители на топлинна енергия в качеството им на съсобственици по наследство от родителите си на топлоснабдения имот. Отбелязва се, че липсват издадени от ищеца, в качеството му на топлопреносно предприятие, индивидуални сметки за разпределение на топлинна енергия (фактури) за претендирания период, издаването на които е условие за тяхното заплащане. Като друг аргумент за безусловната необходимост от съставяне на фактури и предоставянето им на клиентите е посочена възможността за тяхното оспорване по реда на чл. 150, ал. 1, т. 6 от ЗЕ и чл. 32, ал. 3 от ОУ, като несъставянето и невръчването на съставени фактури лишава клиента от законно признато средство да упражни правата си за установяване на действително консумираното количество топлинна енергия и неговата цена. Отделно от горното, без надлежно съставени индивидуални фактури (сметки) с минимално необходимото за тях съдържание, изискуемо съгласно Приложение № 1 към чл. 30 на ОУ, е невъзможно да се разбере от какво произтичат търсените суми - какви компоненти се съдържат в тях и как тези компоненти са таксувани поотделно. Оспорват се представените към исковата молба справки за дължими суми и за консумирана енергия и отчети на общия топломер и водомер. Сочи се, че за процесното жилище не са съставени изравнителни сметки по чл. 154, изр. 2 от ЗЕ. По отношение на акцесорната претенция за лихва се поддържа, че е неоснователна и поради това, че ищецът не е издал и не е изпратил съответните фактури (индивидуални сметки) за консумираната топлинна енергия за процесния период.

В съдебно заседание ищецът, чрез пълномощника адвокат Ангелова, поддържа предявените иски и ангажира доказателства.

В съдебно заседание ответниците, чрез назначения им по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК особен представител – адвокат Т., поддържат направените с исковата молба оспорвания и молят за отхвърляне на предявените иски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, на основание чл. 235, ал. 2 ГПК и чл. 12 ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са обективно и субективно кумулативно съединени положителни установителни иски с правна квалификация чл. 318, ал. 2 вр. чл. 288 ТЗ вр. чл. 200 вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК.

Видно от приложеното ч. гр. д. № 3371/2022 г. по описа на Районен съд – Бургас, е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 1990 от 27.06.2022 г., поправена с разпореждане № 6873 от 28.06.2023 г., с която е разпоредено длъжниците Г. Я. В. и И. Я. В. да заплатят разделно на кредитора „Топлофикация Бургас“ ЕАД сумата от **688, 93 лева** – главница, представляваща сбор от неплатени задължения за доставена топлоенергия през периода 02.2020 г. – 03.2022 г. в имот, находящ се в гр., сумата от **87, 31 лева**, представляваща сборна мораторна лихва върху главницата, дължима за периода от 01.04.2020 г. до 23.05.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 27.05.2022 г. до изплащане на задължението, както и сумата от 125 лв., представляваща направените от заявителя съдебно-деловодни разноски от които 25 лв. държавна такса и 100 лв. адвокатско възнаграждение. На основание чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК заповедният съд е указал на заявителя да предяви срещу длъжниците искова молба за установяване на вземанията си. В срока по чл. 415, ал. 4 ГПК заявителят е предявил против длъжника настоящите положителни установителни иски, които се явяват процесуално допустими.

За уважаване на предявените иски е необходимо да се установи наличието на

следните материални предпоставки (юридически факти): **1.** Наличието на облигационно правоотношение между страните с предмет доставка на топлинна енергия срещу заплащане на определена цена, съответно предоставяне на услуга за отчет на дялово разпределение срещу заплащане на определена цена; **2.** Ищецът да е предоставил на ответниците топлинна енергия на определена цена, съответно услуга за отчет на дялово разпределение на определена цена; **3.** Неизпълнение от страна на ответниците на задълженията им за заплащане на дължимите суми за доставена топлоенергия, съответно за предоставена услуга за отчет на дялово разпределение; **4.** Изпадане на ответниците в забава по отношение на задълженията за заплащане на топлинна енергия, съответно за услуга за отчет на дялово разпределение.

По първата предпоставка:

От съвкупната преценка на представените по делото писмени доказателства –справки от Службата по вписванията, справка от АГКК и удостоверение за наследници, съдът приема за установено, че ответниците са носители на правото на собственост върху процесния недвижим, находящ се на адрес: гр. Правото на собственост ответниците са придобили по силата на наследяване от родителите им Я..Г..В., починал на 27.06.1985 г., и И..И..В., починала на 21.03.2012 г., поради което за исковия период от м. февруари 2020 г. до м. март 2022 г. ответниците са легитимирани като съсобственици на процесния топлоснабден имот при равни квоти от по ½ идеална част. В тази насока съдът не споделя доводите на особения представител на ответниците за недоказаност на титулярството на правото на собственост върху топлоснабдения имот.

Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ „потребители на топлинна енергия” са всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение. По делото са представени приложимите за процесния период Общи условия (ОУ) за продажба на топлинна енергия от „Топлофикация Бургас“ ЕАД на потребители в гр. Бургас, приети с решение по протокол № 01-10-2009/05.10.2009 г. на Съвета на директорите на „Топлофикация Бургас“ ЕАД и одобрени с Решение № ОУ-007 от 07.12.2009 г. на ДКЕВР на основание чл. 150, ал. 1 ЗЕ, публикувани в два всекидневника. На основание чл. 150 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия с определено съдържание, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от комисията, които се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване и влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от клиентите, освен при постигнато между страните допълнително писмено споразумение. По делото не се установява, а и не се твърди между страните да е постигнато допълнително писмено споразумение, предвиждащо специални условия съгласно чл. 150, ал. 3 ЗЕ. Въз основа на изложеното съдът приема, че между страните е възникнало облигационно отношение по договор за покупко-продажба на топлинна енергия при общи условия.

На основание чл. 139, ал. 2 ЗЕ дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сгради - етажна собственост, се извършва от топлопреносното предприятие или от доставчик на топлинна енергия самостоятелно или чрез възлагане на лице, вписано в публичния регистър по чл. 139а ЗЕ. Разпоредбите на чл. 61 НТ и чл. чл. 22, ал. 1 от приложимите към процесното правоотношение ОУ предвиждат, че дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сграда – етажна собственост се извършва възмездно срещу заплащане от потребителите. Представен е по делото договор от 23.12.2010 г. между „Топлофикация Бургас” ЕАД и упълномощен представител на етажната собственост, от която е част процесният топлоснабден имот, сключен въз основа на взето решение по т. 1 от протокол № 1/04.1.2010 г. от Общото събрание на етажната собственост,

за извършване на дялово разпределение на топлинната енергия за горещо водоснабдяване и отопление между потребителите на топлинна енергия в етажната собственост. Предвидено е, че договорът се сключва за срок от 2 години, като времетраенето му се удължава със същия срок в случай, че месец преди изтичането му някоя от страните не заяви писмено желание за прекратяването му, каквито обстоятелства не се установява, а и не се твърди да са налице по делото. В договора е определена годишната цена за техническата услуга за извършване на дялово разпределение на топлинна енергия, като всеки потребител ежесечно заплаща по 1/12 част от таксата. Въз основа на изложеното съдът приема, че между страните е възникнало облигационно отношение по договор за предоставяне на услуга за дялово разпределение на топлинна енергия срещу заплащане на определена цена.

По втората предпоставка:

Относно потреблението на топлинна енергия и предоставянето на услуга за отчет на дялово разпределение по делото са представени писмени доказателства и е прието неоспорено заключение на вещото лице Е. по допуснатата съдено-техническа експертиза, което съдът кредитира като обосновано и компетентно изготвено. От тях се установява, че за исковия период абонатната станция, обслужваща процесния топлоснабден имот, е работела на отопление и на битово горещо водоснабдяване. Топлинният счетоводител е отчитал ежесечно водомерите за топла вода в отделните имоти в сградата – етажна собственост, като топлинната енергия за отопление от отоплителни тела се разпределя по обема на отопляемото помещение, а топлинната енергия за битово горещо водоснабдяване се начислява по отчетите от индивидуалните водомери и общия водомер в абонатната станция. Няма изравняване, тъй като отчитането е всеки месец. В процесния топлоснабден имот за периода от м. 02.2020 г. до м. 04.2020 г. е имало три радиатора в три стаи, щранг - лира в банята и един водомер за топла вода, като е начислявана топлинна енергия за отопляем обем 117 куб. м., а за периода от м. 11.2020 г. до м. 03.2023 г. трите радиатора са затапени, като е начислявана топлинна енергия само от щранг - лира в банята за отопляем обем 8 куб. м.

За месеците март, април и май 2020 г. е начислявана топлинна енергия за битово горещо водоснабдяване съответно по 2, 1 и 1 куб. м., а за останалата част от процесния период не е начислявана топлинна енергия за битово горещо водоснабдяване, тъй като отклонението за топла вода е било затапено. Сградната инсталация е изчислена по методиката за дялово разпределение и се разпределя според обема на жилището по проект. Няма служебни начисления поради неосигурен достъп за отчет за процесния имот за процесния период. Задължението на ответната страна е формирано от разпределена топлинна енергия от топлинния счетоводител, за което са издадени фактури от ищеца на ответника за битово горещо водоснабдяване, за отопление от отоплителни тела, за сградна инсталация и такса за отчет дялово разпределение. Корекцията от 15, 85 лева е поради намаление на цената на топлинната енергия със задна дата. Неизплатените суми по компоненти за процесния период са следните: за битово горещо водоснабдяване - 34, 72 лв.; за отопление от отоплителни тела - 371, 52 лв.; за сградна инсталация - 290, 62 лв.; за отчет и дялово разпределение - 7, 92 лв.; корекция - -15, 85 лв.; всичко главница - 688,93 лв.; лихва за забава - 87, 31 лв. Спазени са действащите нормативни разпоредби и правила, както и утвърдените от КЕВР цени за топлинна енергия при индивидуалното разпределение на топлинната енергия за всички абонати, присъединени към абонатната станция.

Въз основа на изложеното съдът приема, че ищецът е предоставил на ответниците топлинна енергия на претендираната цена, съответно услуга за дялово разпределение на претендираната цена.

По третата предпоставка:

По делото не се твърди и не се установява ответниците да са изпълнили задълженията си за заплащане на дължимите суми за доставена топлинна енергия и за предоставена услуга за отчет на дялово разпределение, поради което съдът приема, че

процесните вземания не са погасени чрез плащане или друг способ за изпълнение, поради което са дължими в пълните им претендирани размери съобразно притежаваните от ответниците равни квоти в съсобствеността върху процесния топлоснабден имот.

По изложените съображения съдът намира, че предявените срещу ответниците главни иски за главници за топлинна енергия и за услуга за дялово разпределение са основателни в предявените им размери, поради което следва да бъдат изцяло уважени.

По четвъртата предпоставка:

Относно забавата на ответниците по отношение на задълженията за заплащане на топлинна енергия съдът приема следното. На основание чл. 32, ал. 1 от ОУ купувачите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Съгласно чл. 32, ал. 6 от ОУ при неизпълнение в срок на задължението по ал. 1 купувачите заплащат на продавача обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата до момента на заплащането на топлинната енергия. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от ОУ, а чл. 41, ал. 2 гласи, че купувачът изпада в забава от първия работен ден след изтичане на срока за плащане. Издаването на фактури съгласно чл. 30, ал. 3 от ОУ, съдържащи определена информация по приложение № 1 към ОУ, не е предвидено като основание за настъпването на изискуемостта на задълженията и за изпадането на длъжниците в забава, поради което възраженията на ответниците в тази насока са неоснователни.

На основание посочените разпоредби от приложимите ОУ ответниците са изпаднали в забава в първия работен ден след изтичането на 30-дневния срок, считано от първо число на месец, следващ месеца, в който са възникнали вземанията за доставена топлинна енергия. По отношение на вземанията за топлинна енергия за м. февруари 2020 г. 30-дневният срок за изпълнение е изтекъл на 30.03.2020 г. – по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. На основание чл. 4, т. 1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците в редакцията на разпоредбата ДВ бр. 28/2020 г., удължават се с един месец от отмяната на извънредното положение сроковете, определени в закон, извън тези по чл. 3, които изтичат по време на извънредното положение и са свързани с упражняване на права или изпълнение на задължения на частноправни субекти. Ето защо 30-дневният срок за изпълнение на задълженията за заплащане на топлинна енергия следва да се счита за удължен с един месец, считано от 14.04.2020 г. Същият е изтекъл на 15.06.2020 г. (първи работен ден), поради което забавата на ответниците по отношение на задълженията за заплащане на топлинна енергия за м. 02.2020 г. е настъпила на 16.06.2020 г. На основание чл. 162 ГПК съдът определи, че сборната мораторна лихва върху всяка от главниците за битово горещо водоснабдяване, за отопление от отоплителни тела и за сградна инсталация за съответния период от изпадане на ответниците в забава до датата 23.05.2022 г., посочена в заявлението за издаване на заповед за изпълнение и в петитума на исковата молба, възлиза на 82, 44 лева.

Относно забавата на ответниците по отношение на задълженията за заплащане на услуга за отчет на дялово разпределение съдът приема следното. По делото не се твърди и не се установява на какво основание – законово или договорно, ответниците са изпаднали в забава по отношение на задълженията за заплащане на услугата за отчет на дялово разпределение, поради което и с оглед разпределената доказателствена тежест съдът намира за недоказано изпадането в забава на ответниците по отношение на тези задължения. Горепосочените разпоредби относно настъпването на изискуемостта на задълженията и изпадането на длъжниците в забава касаят единствено претендираните суми за топлинна енергия, но не и тези за услуга за отчет на дялово разпределение. Ето защо акцесорните претенции за сборна мораторна лихва върху главниците за дялово разпределение се явяват изцяло неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

По изложените съображения съдът намира, че предявените срещу ответниците акцесорни иски следва да бъдат уважени за сумата от 82, 44 лева и за периода на забава от 16.06.2020 г. до 23.05.2022 г., а за сумата над 82, 44 лева до пълния предявен размер от 87, 31 лева и за периода от 09.04.2020 г. до 15.06.2020 г. следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

По разноските:

При този изход на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на сторените в заповедното и в исковото производство разноси съразмерно на уважената част от предявените иски, а именно за сумата от 792 лева за държавни такси, възнаграждение за вещо лице и възнаграждение за особен представител на ответниците.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че в полза на ищеца „Топлофикация - Бургас“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр., представлявано от изпълнителния директор Х..И..И., против ответниците **Г. Я. В.**, ЕГН ..., и **И. Я. В.** ЕГН, двамата с адрес: гр., **СЪЩЕСТВУВАТ** вземания за следните суми, дължими от тях **разделно: 688, 93 лева** – главници за доставена топлинна енергия за битово горещо водоснабдяване, за отопление и за сградна инсталация, както и за предоставена услуга за отчет за дялово разпределение за периода от м. февруари 2020 г. до м. март 2022 г.; **82, 44 лева** – мораторна лихва върху главниците за топлинна енергия за периода от 16.06.2020 г. до 23.05.2022 г., ведно със законната лихва, считано от подаване на заявлението за издаване заповед за изпълнение на 27.05.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК № 1990 от 27.06.2022 г. по ч. гр. д. 3371/2022 г. по описа на Районен съд – Бургас, поправена с разпореждане № 6873 от 28.06.2023 г., като **ОТХВЪРЛЯ** акцесорните иски за горницата **над 82, 44 лева до пълния предявен размер от 87, 31 лева** за мораторна лихва върху главниците за топлинна енергия за периода от 09.04.2020 г. до 15.06.2020 г. и върху главниците за услуга за отчет за дялово разпределение.

ОСЪЖДА Г. Я. В., ЕГН, и **И. Я. В.** ЕГН, двамата с адрес: гр., да заплатят на „Топлофикация - Бургас“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр., представлявано от изпълнителния директор Х..И..И., **разделно сумата от 792 лева** – разноси в заповедното и в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____